

Warszawa, 13 lutego 2017 r.

MINISTER
SPRAWIEDLIWOŚCI

DZP-V-670-285/16

Pan
Michał Seweryński
Przewodniczący Komisji
Praw Człowieka, Praworządności
i Petycji
Senat Rzeczypospolitej Polskiej

W odpowiedzi na pismo z dnia 3 stycznia 2017 r. w sprawie działań podjętych w celu ustalenia możliwości uwzględnienia tłumaczy języka migowego w ustawie o zawodzie tłumacza przysięgłego ((DPS/KPCPP-133-P9-19/16) uprzejmie przedstawiam, co następuje:

Kwestia rozszerzenia zakresu podmiotowego ustawy o zawodzie tłumacza przysięgłego, tak aby uwzględniała ona obok tłumaczy języków fonicznych także tłumaczy języka migowego była przedmiotem obrad *Zespołu do przeglądu i analizy funkcjonowania ustawy o zawodzie tłumacza przysięgłego* na dwóch jego posiedzeniach, w dniach 29 września 2016 r. oraz 9 listopada 2016 r. Obok stałych członków *Zespołu* wzięły w nich udział osoby reprezentujące środowisko osób głuchych oraz tłumaczy języka migowego, w tym:

prof. Bogdan Szczepankowski – przewodniczący Polskiej Rady Języka Migowego;

Piotr Wojda – członek Polskiej Rady Języka Migowego;

dr Aleksandra Kalata-Zawłocka – prezes Stowarzyszenia Tłumaczy Polskiego Języka Migowego;

Krzysztof Kotyniewicz – Prezes Zarządu Głównego Polskiego Związku Głuchych,

Agnieszka Otłowska – dyrektor Centrum Edukacyjnego Języka Migowego powołanego przez Polski Związek Głuchych oraz

Bożena Kunat – przedstawicielka Polskiego Związku Głuchych.

Wyżej wymienieni przedstawili swoje poglądy na temat pożądanego statusu prawnego tłumaczy języka migowego. Wszyscy uznali za wskazane objęcie tej grupy tłumaczy przepisami ustawy o zawodzie tłumacza przysięgłego. Równocześnie wyjaśnili wątpliwości pozostałych uczestników spotkań dotyczące charakteru języka migowego jako języka naturalnego nie różniącego się – poza kanałem komunikacyjnym – od pozostałych języków. Przedstawione poglądy spotkały się z aprobatą osób reprezentujących środowisko tłumaczy języków fonicznych.

W ocenie członków Zespołu uwzględnienie tłumaczy języka migowego w ustawie o zawodzie tłumacza przysięgłego nie może jednak prowadzić do sytuacji, w której powstałyby dodatkowe utrudnienia w stosunku do osób głuchym lub niedosłyszącym. Projektowane zmiany nie powinny zmuszać ich do korzystania z tych właśnie tłumaczy w sytuacjach, w których dzisiaj wystarcza pomoc osoby przybranej, najczęściej członka rodziny lub znajomego posługującego się językiem migowym, do którego uprawniony ma zaufanie. Nowelizacja nie może bowiem prowadzić do konieczności zatrudniania tłumacza przysięgłego, przez osobę głuchą, a więc ponoszenia dodatkowych kosztów, nie wspominając o trudności z dostępem do takiego tłumacza, biorąc pod uwagę jak niewielu jest dzisiaj biegłych sądowych języka migowego.

Ustaień wymagają szczegółowe kwestie techniczne dotyczące przyszłego egzaminu na tłumacza przysięgłego języka migowego i sposobu wyłaniania osób egzaminujących, a także uprawnień przysługujących tym tłumaczom. Uznano jednakże, iż zagadnienia te powinny być przedmiotem prac już na etapie procedowania legislacyjnego prowadzonego przez Ministerstwo Sprawiedliwości. Nastąpi to po omówieniu, na forum Zespołu, wszystkich problemów związanych ze stosowaniem ustawy o zawodzie tłumacza przysięgłego sygnalizowanych przez organy wymiaru sprawiedliwości, administrację państwową i organizacje zrzeszające tłumaczy.

Wstępnie przewiduje się zakończenie prac Zespołu na drugą połowę 2017 r.

upoważnienia
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI
Marcin Warchol
PODSEKRETARZ STANU